А світ, Вкраїно, справно злом торгує,
рече, ковтає, гладить живота.
А де ж краса?.. І хто її відчує,
коли повсюдно гидь і глупота?
Огляньмося: он рискалем могильник
з похмілля у лінивстві яму пре.
Не в горі він, що нині хтось загинув —
на шкалик заробляє відтепер.
А он злодюжка, ззовні вайлуватий,
на диво спритно чийсь поцупив крам,
і докір душу не пече, мов ватра, —
давно сумління в нього ні на грам.
Шукає темного закутку вбивця
(той враз уб'є — і оком не моргне!)..
О бідний люде, час поклони бити
Всевишньому за небо чарівне!
За його вчинки добрі й благодатні,
за вічний спокій світу, що гряде,
за давній сволок батьківської хати,
і за життя, з котрого всі підем.